

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/55/2012
Identifikačné číslo spisu: 3012200127
Dátum vydania rozhodnutia: 23.10.2013
Meno a priezvisko: CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:3012200127.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: X. B., nar. XX.XX.XXXX, W. č. XXXX/XX, S. K. Q., proti odporcom: 1/ Úrad vlády Slovenskej republiky, Nám. Slobody 1, Bratislava, zast. JUDr. Michaelou Törökovou, advokátkou so sídlom 29. augusta 5, Bratislava, 2/ Hlavný kontrolór mesta Dubnica nad Váhom, Bratislavská 434/9, Dubnica nad Váhom, v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/26/2012 - 38 zo dňa 4. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/26/2012 - 38 zo dňa 4. apríla 2012 o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne zastavil konanie v časti, v ktorej sa navrhovateľ proti odporcovi 2/ domáhal ochrany pred nezákonným zásahom zo dňa 26. januára 2012, č. 1268/2012. Krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť nemožno považovať za nezákonný zásah orgánu verejnej správy. Odporca 2/ oznámením o vybavení sťažnosti neukrátil navrhovateľa na jeho právach a právom chránených záujmoch a nešlo ani o zásah zameraný priamo proti nemu alebo v jeho dôsledku proti nemu priamo vykonaný tak, ako to upravuje piata hlava piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.“). V prejednávanej veci neboli splnené podmienky konania podľa § 103 O. s. p., a preto krajský súd v zmysle § 104 ods. 1 vety prvej O. s. p. v spojení s § 250v ods. 8 O. s. p. a § 246c O. s. p. konanie zastavil a účastníkom náhradu konania nepriznal.

Proti predmetnému uzneseniu podal navrhovateľ dňa 20.09.2012 odvolanie, v ktorom žiadal jeho zrušenie a vrátenie na ďalšie konanie.

Uviedol, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené, bola mu odňatá reálna možnosť konať pred zákonným súdom. Procesnú prípustnosť odvolania vyvodil z čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktorý má prednosť pred O. s. p. K odvolaniu priložil

prípís Ústavného súdu SR Rvp 5043/2012 - 5 zo dňa 13. júna 2012, ktorým odložil podanie navrhovateľa zo dňa 29. mája 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) uznesenie krajského súdu a konanie mu predchádzajúce preskúmal (§ 212 ods. 1 O. s. p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O. s. p., opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je upravené v piatej hlave piatej časti O. s. p. (§ 250v), pričom v súlade s ustanovením § 250v ods. 8 O. s. p. sa na toto konanie použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy piatej časti O. s. p. iba subsidiárne.

Podľa § 250v ods. 1 O. s. p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 250v ods. 7 O. s. p., proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu súdneho spisu zistil, že navrhovateľ sa vo vzťahu k odporcovi 2/ domáhal, aby mu súd zakázal pokračovať v konaní pod č. 1268/2012 v porušovaní práva na inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a prikázal mu obnoviť stav pred nezákonným zásahom tak, že odstráni namietané procesné vady, zruší upovedomenie o postúpení podania č. 1268/2012 zo dňa 26. februára 2012 a ako vecne príslušný vybaví sťažnosť odporcu zo dňa 1. januára 2012.

Nezákonný zásah videl navrhovateľ v nesprávne určenej vecnej a funkčnej príslušnosti, keď odporca 2/ nezákonne postúpil navrhovateľovu sťažnosť zo dňa 1. januára 2012, keďže vo veci sa jedná o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy na samosprávu, ktorá patrí do právomoci odporcu 1/ prípadne odporcu 2/, nie primátora.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá O. s. p., podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti O. s. p. a rovnako na ustanovenie § 250v ods. 7 O. s. p., sa Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že skutočnosť nesprávneho poučenia účastníkov konania o prípustnosti opravného prostriedku zo strany krajského súdu, nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže jeho prípustnosť je ex lege vylúčená. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 204 ods. 2 poskytuje účastníkom konania ochranu iba v prípade nesprávneho poučenia súdu o neprípustnosti odvolania, ktorá spočíva v tom, že odvolateľ je oprávnený podať odvolanie (opravný prostriedok) v zákonom predĺženej trojmesačnej lehote plynúcej od doručenia odvolaním napadnutelného rozhodnutia.

Rozhodnutie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy je v ustanovení § 250v O. s. p. upravené ako celok a je konaním jednoinštančným, keďže ustanovenie § 250v ods. 7 O. s. p. prípustnosť opravného prostriedku v konaní proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy celkom vylučuje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu,

proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Pokiaľ navrhovateľ namietal porušenie práva na spravodlivý proces, je potrebné uviesť, že právo na spravodlivý proces samo osebe negarantuje žiaden opravný prostriedok v civilných veciach.

Odvolávajúc sa na vyššie uvedené musel preto Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a s § 250v ods. 7 O. s. p. odmietnuť ako odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, napriek nesprávne poučeniu zo strany krajského súdu. Najvyšší súd navyše poukazuje, že odvolanie bolo podané až po uplynutí zákonnej lehoty pre podanie odvolania, čo by aj v prípade prípustnosti podania odvolania odôvodňovalo postup majúci za procesný následok odmietnutie odvolania.

O trovách odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250v ods. 8 O. s. p., tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odmietnutie odvolania má rovnaké procesné účinky ako zastavenie konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.